

Povești în cinci minute
**Muzicanții
din Bremen**
și alte istorioare

- 2 Muzicanții din Bremen
- 10 Hainele cele noi ale împăratului
- 18 Corbul și vulpea
- 22 Scufița Roșie

Text, design și ilustrații © Pannon-Literatúra SRL
Traducere în limba română © Editura Kreativ, 2014

Redactor-șef: Andrei Timar
Corector: Medana Croitoru
Tehnoredactor: Lovász Boglárka

ISBN: 978-606-646-238-9

www.editurakreativ.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Muzicanții din Bremen și alte istorioare. -
Târgu-Mureș : Kreativ, 2014
ISBN 978-606-646-238-9

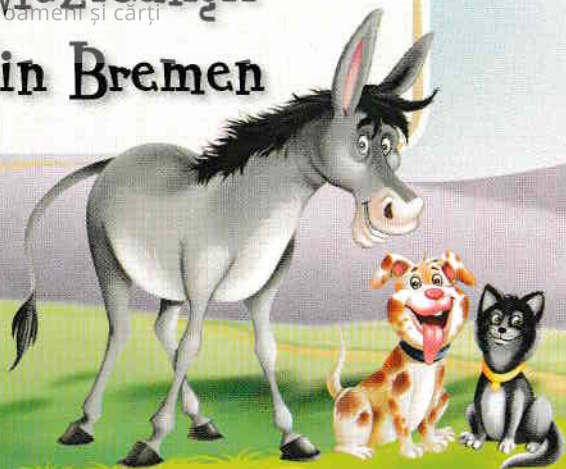
82-93-34=135.1

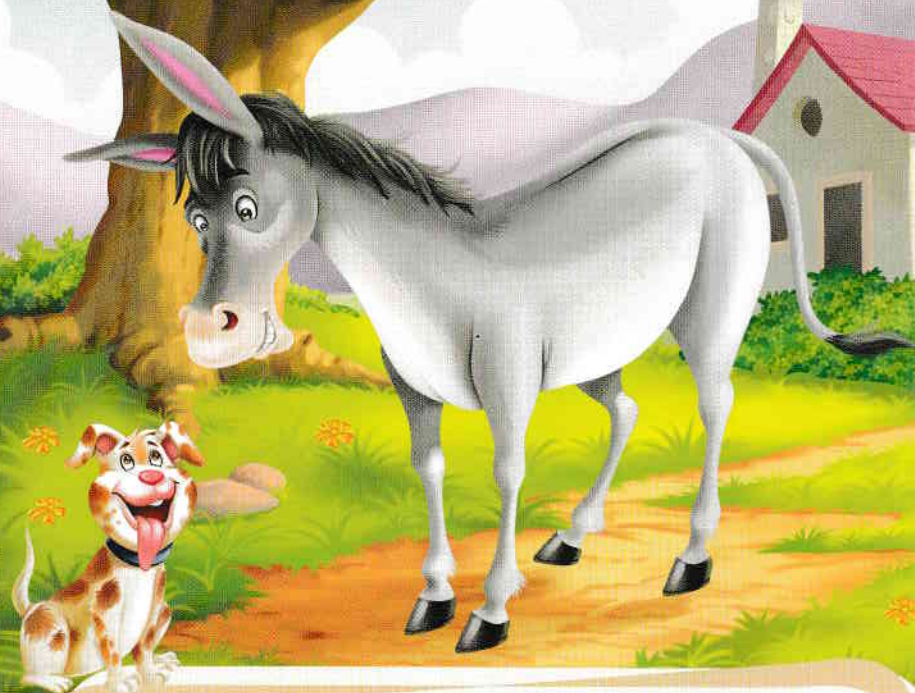
Toate drepturile asupra prezentei ediții aparțin Editurii Kreativ. Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată în vreun sistem sau transmisă în orice formă sau prin orice mijloace electronice, mecanice, fotocopii, înregistrări sau altele, fără acordul scris al Editurii Kreativ.

Muzicanții din Bremen

2

3

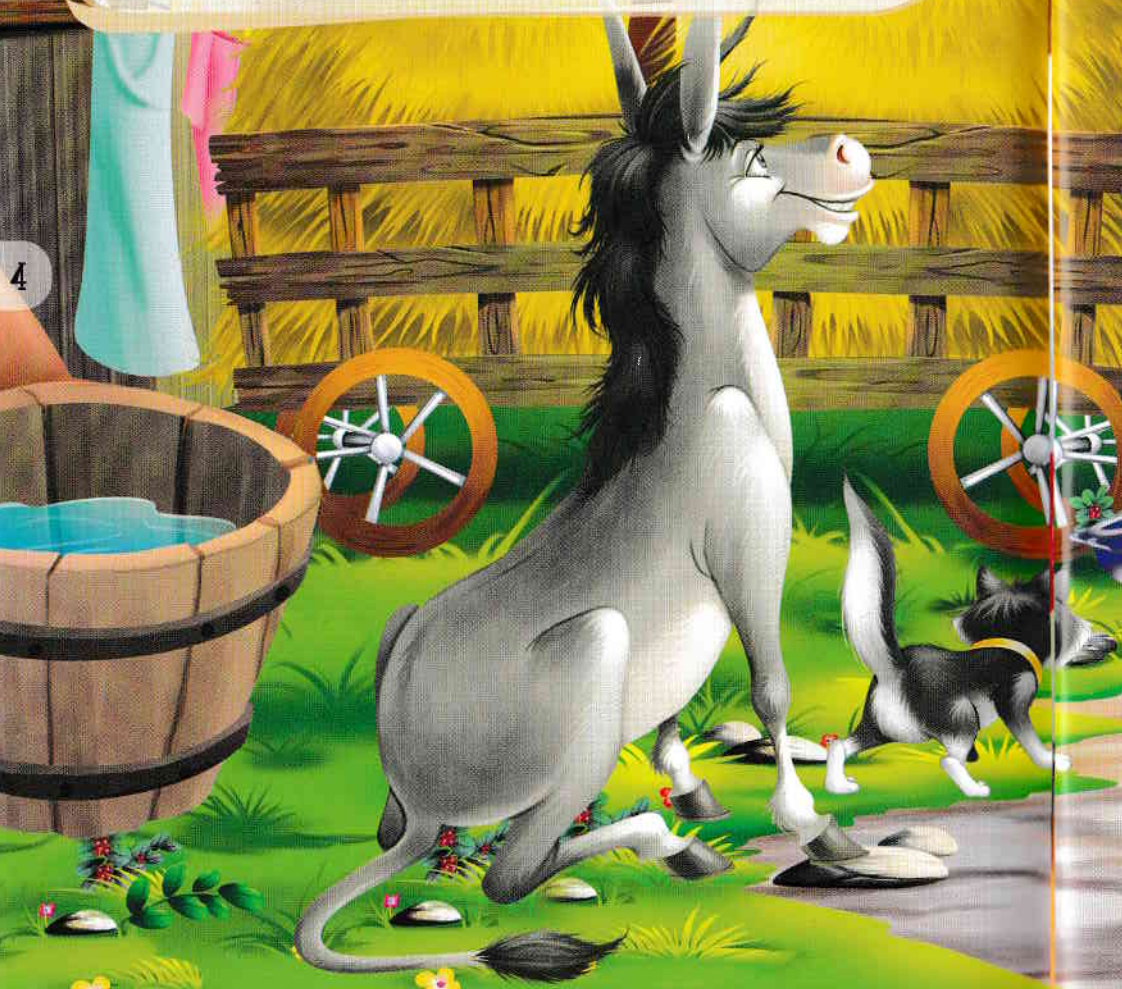
Trăia cândva un măgar bătrân. În tinerețe, trăsese la jug și își slujise stăpânul cu credincioșie, dar acum puterile îi slăbiseră. Văzându-l neputincios, stăpânul său a hotărât să se descotorosească de el și l-a alungat. Deși mâhnit, măgarul s-a hotărât să nu-și plângă de milă, ci să plece în lume și să-și găsească un nou rost. „Ce-ar fi să mă fac muzicant?“, și-a zis el. Cum Bremen era cel mai apropiat oraș, s-a gândit să-și încerce norocul acolo, așa că a pornit spre oraș.

Mergând agale către Bremen, a zărit pe marginea drumului un câine bătrân și necăjit, care stătea ghemuit în praful de la marginea drumului.

– Care este necazul tău, prietene? I-a întrebat măgarul.
 – Stăpânul meu m-a alungat. L-am slujit atâția ani, dar acum
 Reamă îmbătrânit și nu-mi mai sunt de folos. Spune-mi, încotro s-o apuc?
 – Am o idee. Eu mă duc la Bremen să mă fac muzicant. Hai și
 tu cu mine!

Câinele s-a înveselit dintr-o dată și s-a alăturat măgarului. În
 timp ce mergeau amândoi către Bremen, au întâlnit o pisică sfrijită
 și abătută.

– Dar pe tine ce te-a apucat? De ce stai așa, plouată, pe mar-
 ginea drumului? au întrebat-o drumeții.

– Mare este necazul meu! a răspuns pisica oftând. M-au alungat
 cu mătura din casă pentru că am îmbătrânit și nu mai pot să
 prind șoareci.

– Nu te necăji pentru atâta lucru! Mai bine vino cu noi la Bremen,
 să ne facem muzicanți!

Pisica n-a stat mult pe gânduri, așa că au pornit toți trei la drum.
 Trecând pe lângă un sat, au observat un cocoș cocoțat pe un
 stâlp. Acesta se văita amarnic.

– Mai ușor, crestature! Ce te-a apucat de strigi așa?

– Vai de viața mea! a răspuns cocoșul. Dacă nu mă ajutați,
 până diseară ajung în oală. Stăpâna și-a pus în gând să facă
 supă din mine!